

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **OFFICE SERVICE OSTRAVA s. r. o.**
sídlem Senovážné náměstí 992/8, 110 00 Praha
zastoupená Mgr. Ondřejem Mičáníkem, advokátem,
sídlem U Skleníku 1905/7, 700 30 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky**
sídlem Kloknerova 26, 148 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2021, č. j. MV-15560-4/PO-OVL-2021,
ve věci přestupku,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobní námítky a stanovisko žalovaného:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou původně Městskému soudu v Praze dne 31. 5. 2021 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2021, č. j. MV-15560-4/PO-OVL-20 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje (dále též „HSZ“ nebo „hasičský

sbor“) ze dne 2. 12. 2020, uznávající žalobkyni vinnou ze spáchání tří přestupků podle zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně (dále jen „zákon o požární ochraně“), a ukládající jí pokutu ve výši 80 000 Kč; prvostupňové rozhodnutí žalovaný potvrdil.

2. Žalobkyně byla uznána vinnou z těchto přestupků:

- a) podle § 76 odst. 1 písm. d) zákona o požární ochraně, neboť v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) zákona o požární ochraně neposkytla orgánu státního požárního dozoru požadovanou dokumentaci obsahující informace vztahujícího se k zabezpečování požární ochrany v souladu se zákonem o požární ochraně, konkrétně nájemní smlouvu pro prostory budovy Park Centrum na ulici Hrušovská 2578/20, 702 00 Ostrava, které jsou užívány žalobkyní k provozování kontrolované činnosti, a to správě společných prostor a provozu fotovoltaické elektrárny,
- b) podle § 76 odst. 1 písm. e) zákona o požární ochraně, neboť v rozporu s § 15 odst. 1 zákona o požární ochraně nevyhotovila předepsanou dokumentaci požární ochrany, neudržovala ji v souladu se skutečným stavem a neplnila podmínky požární bezpečnosti v ní stanovené, a to třemi případy:
 - předložená dokumentace o začlenění do kategorie činností se zvýšeným požárním nebezpečím nebo s vysokým požárním nebezpečím (zpracoval Č. Č. dne 9. 6. 2010) neobsahovala náležitosti dle § 28 vyhlášky o požární prevenci ve vztahu k provozu fotovoltaické elektrárny na střeše kontrolované jedenáctipodlažní budovy Park Centrum,
 - nezpracovala požární řád ani jinou podobnou dokumentaci ve smyslu § 40 odst. 5 vyhlášky o požární prevenci, která by upravovala základní zásady zabezpečování požární ochrany pro provoz fotovoltaické elektrárny na střeše kontrolované jedenáctipodlažní budovy Park Centrum,
 - nezpracovala dokumentaci zdolávání požárů pro činnosti správa společných prostor a provoz fotovoltaické elektrárny provozované v budově Park Centrum, nebo jinou podobnou dokumentaci, ačkoliv činnosti vykazovaly znaky činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím.
- c) podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o požární ochraně, neboť v rozporu s § 5 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně neprokázala udržování elektrické požární signalizace instalované v 5. – 8. nadzemním podlaží budovy Park Centrum v provozuschopném stavu, neboť nepředložila ve výroku prvostupňového rozhodnutí uvedené dokumenty.

3. Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasila a navrhla jeho zrušení.

4. K prvnímu přestupku uvedla, že nájemní smlouva není dokumentem, který by se vztahoval k zabezpečení požární ochrany. Podle ní je nepřezkoumatelný závěr žalovaného, zda a jak jsou z hlediska požární ochrany potřebné údaje z nájemní smlouvy. Vše o nájemních vztazích a subjektech v budově se žalovaný dozvěděl z výpovědi správkyň, paní J.

5. K druhému přestupku žalobkyně tvrdí, že není povinnou osobou podle § 2 odst. 2 třetí věta zákona o požární ochraně, který je ustanoveným speciální k § 15 odst. 1 téhož zákona. Osobou odpovědnou je vlastník budovy.

6. Stejnou námitku žalobkyně vznesla i k třetímu přestupku. I zde odkázala na ustanovení § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně, které je ustanovením speciálním, takže osobou odpovědnou je vlastník budovy.
7. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Odkázal na napadené rozhodnutí a zdůraznil, že nájemní smlouva zpravidla obsahuje ujednání o zajištění povinností v oblasti požární ochrany. Žalobkyně vždy trvala na tom, že osobou odpovědnou je vlastník objektu, pan H., který je současně jednatelem žalobkyně a je mu tedy známo, proč žalovaný nájemní smlouvu vyžaduje. Podle žalovaného není nutné v rozhodnutí rozvádět důvody, proč je předložení nájemní smlouvy nutné, postačí tvrzení, že předložení nájemní smlouvy je nezbytné pro ověření důležitých okolností pro výkon kontrola a určení osoby odpovědné za plnění povinností na úseku požární ochrany.
8. U jednání na svém stanovisku setrval.

*Posouzení krajským soudem
Zjištění ze správních spisů*

9. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobkyni, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že ve dnech 15. 2. 2019 až 28. 5. 2019 provedl hasičský sbor tematickou kontrolu v jedenáctipodlažní budově Park Centrum na ulici Hrušovská 2678/20, Ostrava. Kontrolovanou činností byl provoz fotovoltaické elektrárny na střeše budovy, kde držitelem licence k výrobě elektřiny je žalobkyně a provoz společných prostor. Vlastníkem objektu je Ing. V. H., který je současně jednatelem žalobkyně a jejím jediným společníkem. Správkyní budovy je paní J. J. Tato sdělila hasičskému sboru, že žalobkyně je nájemkyní budovy a že jednotlivá patra jedenáctipodlažní budovy Park Centrum jsou pronajímána, přičemž pronajaty jsou 1NP (2x ordinace lékařů a tři právnické osoby), 2 NP (tři právnické osoby a jeden služební apartmán), 3NP (jedna právnická osoba) a 7NP (1 právnická osoba). Zbývající podlaží jsou prázdná. K budově byl vydán Bezpečnostní a návštěvní řád, ve kterém je uvedeno, že za technický provoz objektu odpovídají zaměstnanci žalobkyně, další pověření dodavatelé a pracovníci společnosti. Bezpečnostní řád schválil Ing. V. H. Žalobkyně je uvedena jako objednatel elektrické požární signalizace v 5. – 8 nadzemním podlaží, což je uvedeno v zápise o uvedení této signalizace do provozu. Držitelem licence pro provoz fotovoltaické elektrárny na střeše budovy je žalobkyně.
11. Při tematické kontrole byla předložena dokumentace o začlenění do kategorie činností se zvýšeným požárním nebezpečím nebo vysokým požárním nebezpečím zpracovaná Č. K., osobou odborně způsobilou v požární ochraně, dne 9. 6. 2010.
12. HSK vyzval žalobkyni k předložení nájemní smlouvy dne 22. 4. 2019 a 20. 5. 2019. Nájemní smlouva v rámci tematické kontroly předložena nebyla. Žalobkyně ji předložila

až 23. 3. 2020. Následně její předložení „vzala zpět“ vyjádřením z 18. 9. 2020 s tím, že v době, kdy kontrola probíhala, nebyl nájemní vztah platný, neboť byl ústně ukončen.

13. Po ukončení tematické kontroly byl sepsán protokol z kontroly č.j. HSOS-833-5/2019 z 17. 6 2019, ve kterém byly uvedeny zjištěné nedostatky. Protokol byl žalobkyni doručen, tato proti němu námitky ve lhůtě pro jejich podání nepodala. Následně vyslovila stanovisko, že není osobou odpovědnou za dodržování povinností předpisy o požární ochraně, neboť takovou osobou je vlastník budovy, Ing. V. H.
14. HZS na základě zjištění uvedených v protokole o kontrole příkazem uložil žalobkyni pokutu 80 000 Kč dne 19. 12. 2019 za přestupky podle § 76 odst. 1 písm. d), e) a f) zákona o požární ochraně. Proti příkazu podala žalobkyně odpor. Následně HSK rozhodl prvostupňovým rozhodnutím, proti němu podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

K námitce „nepředložení nájemní smlouvy“

15. Žalobkyně vyčítá napadenému rozhodnutí, že nájemní smlouva není dokumentem, který se vztahuje k zabezpečení požární ochrany, přičemž rozhodnutí neuvádí, zda a jaké informace měly být v nájemní smlouvě obsaženy a jaké údaje, které se v nájemní smlouvě obvykle nacházejí, jsou nezbytné pro požární ochranu; dále že veškeré údaje poskytla paní J.
16. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o požární ochraně, *právníkové osoby a podnikající fyzické osoby jsou povinny umožnit orgánu státního požárního dozoru provedení kontroly plnění povinností na úseku požární ochrany, poskytovat mu požadované doklady, dokumentaci a informace vztahující se k zabezpečování požární ochrany v souladu s tímto zákonem a ve stanovených lhůtách splnit jím uložená opatření.*
17. Podle § 76 odst. 1 písm. d) zákona o požární ochraně, *hasičský záchranný sbor kraje při výkonu státního požárního dozoru může uložit pokutu až do 250 000 Kč právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě provozující činnosti bez zvýšeného požárního nebezpečí nebo až do 500 000 Kč právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím, jestliže poruší povinnosti vyplývající z předpisů o požární ochraně tím, že neumožní nebo ztěžuje výkon státního požárního dozoru.*
18. Nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí z nedostatku důvodů se podle judikatury správních soudů v obecné rovině rozumí situace, kdy se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku nevypořádal se všemi uplatněnými námitkami. Aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 76). Nejvyšší správní soud ve své judikатурní praxi

opakuje, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno jen těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat.

19. V napadeném rozhodnutí žalovaný poukázal na to, že vlastníkem budovy Park Centrum a jediným společníkem a jednatelem žalobkyně je Ing. V. H. Podle žalovaného nepředložením nájemní smlouvy žalobkyně ztížila výkon státního požárního dozoru, protože žalobkyně v celém řízení namítá, že není osobou povinnou k plnění povinností, které jsou jí v řízení vytýkány, a nájemní smlouva je dokumentem, které obsahuje informace vztahující se k zabezpečení požární ochrany. Ztotožnil se s názorem prvostupňového orgánu, na jehož závěry odkázal. Ten se v prvostupňovém rozhodnutí předložením nájemní smlouvy obsáhle věnoval při vypořádání námítky žalobkyně, že osobou odpovědnou na úseku požární ochrany je vlastník budovy, Ing. H. Z nájemní smlouvy, následně žalobkyní předloženou a podle názoru hasičského sboru platnou, učinil zjištění o rozsahu nájmu žalobkyně v posuzované budově a správě společných prostor.
20. Žalobkyni lze přisvědčit, že ani napadené rozhodnutí, ani rozhodnutí prvostupňové, nespecifikuje výslovně údaje, které jsou nezbytné k zabezpečení požární ochrany a které lze zjistit z nájemní smlouvy. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je však nutno vnímat v celém kontextu, zejména pak v kontextu odvolacích námitek. Jak soud ověřil, žalobkyně v odvolání vznesla jedinou námitku, a to nedostatek odpovědnosti na její straně za plnění povinností jí prvostupňovým rozhodnutím vytýkaných, když osobou odpovědnou je podle ní vlastník objektu, Ing. V. H. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí k povinnosti předložit nájemní smlouvu vyjádřil pouze s ohledem na tuto odvolací námitku, přičemž odkázal na rozhodnutí prvostupňové. To samo o sobě nepředstavuje nedostatek důvodů rozhodnutí, neboť pro soudní přezkum tvoří prvostupňové a druhostupňové rozhodnutí jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007 – 80, ze dne 26. 3. 2008, č. j. 9 As 64/2007 – 98, či ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 97/2012 – 66). Hasičský sbor se zjištěními z nájemní smlouvy v tomtéž kontextu (žalobkyně totiž svou odpovědnost zpochybňovala již v řízení v prvním stupni) podrobně zabýval a zjišťoval z ní skutečnosti podstatné pro posouzení namítané odpovědnosti žalobkyně, zejména rozsah nájmu žalobkyně. To, že výslovně neuvedl, jaké informace vztahující se k zabezpečení požární budovy nájemní smlouva obsahuje nebo zpravidla obsahuje a že takovou informaci je též rozsah pronajatých prostor, samo o sobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nepůsobuje, neboť z napadeného rozhodnutí ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím je seznatelné, jak žalovaný na otázku povinnosti předložit nájemní smlouvu žalobkyně k posuzované budově nahlížel, jakými právními úvahami se řídil a jak rozhodl, a jeho úvahy umožňují meritorní přezkum.
21. Krajský soud se rovněž ztotožňuje se závěrem žalovaného, že nájemní smlouva je dokumentem, který se vztahuje k zabezpečení požární ochrany, neboť je podstatná pro posouzení odpovědnosti žalobkyně. Může z ní totiž vyplynout (a také vyplynulo), v jakých prostorách konkrétně žalobkyně provozuje činnost spojenou s požárním nebezpečím a, je – li v týchž prostorách více osob provozujících takovou činnost společně,

zda je mezi nimi dohoda o plnění povinností na úseku požární ochrany. To je podstatné pro případný postup podle § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně, kterého se žalobkyně dovolává a podle kterého *právnícké osoby a podnikající fyzické osoby plní povinnosti na úseku požární ochrany ve všech prostorách, které užívají k provozování činnosti. (...) Provozují-li činnost v prostorách více právníckých osob nebo podnikajících fyzických osob, plní povinnosti na úseku požární ochrany na místech, která užívají společně, vlastník těchto prostor, není-li smlouvou mezi nimi sjednáno jinak. Součástí smlouvy musí být i určení osoby odpovědné za plnění povinností na úseku požární ochrany.*

22. Nájemní smlouva je proto dokumentem podle § 5 odst. 1 písmeno f) zákona o požární ochraně. Na uvedeném nemůže nic změnit výpověď správkyne budovy, paní J., neboť předně tato nemusí být s údaji uvedenými v nájemní smlouvě seznámena a nadto její sdělení nemusí být přesné.

23. Námitka žalobkyně tak není důvodná.

K námitce nedostatku povinnosti žalobkyně zpracovat předepsanou dokumentaci požární ochrany

24. Podle žalovaného byla žalobkyně povinna mít dokumentaci o začlenění do kategorie činností se zvýšeným požárním nebezpečím nebo vysokým požárním nebezpečím, mít požární řád nebo dokumentaci podobnou ve vztahu k fotovoltaické elektrárně a dokumentaci zdolávání požárů ve vztahu ke správě společných prostor a provozu fotovoltaické elektrárny. Žalobkyně namítla, že v případě, kdy činnost je v prostorách provozována více osobami, je povinností vlastníka budovy zpracovat požadovanou požární dokumentaci, nikoliv žalobkyně. Podle ní je ustanovení § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně zvláštním ustanovením k § 15 odst. 1 zákona o požární ochraně.

25. Napadené rozhodnutí se k vztahu mezi oběma ustanoveními nevyjadřuje, neboť tuto námitku žalobkyně v odvolání nevznesla. Žalovaný se ztotožnil s posouzením prvostupňovým. Odpovědnost žalobkyně je vystavěna na § 15 odst. 1 zákona o požární ochraně, podle kterého *právnícké osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti uvedené v § 4 odst. 2 a 3 jsou povinny zpracovávat předepsanou dokumentaci požární ochrany, plnit podmínky požární bezpečnosti v ní stanovené a udržovat ji v souladu se skutečným stavem.*

26. Ustanovení § 4 odst. 2 a 3 zákona o požární ochraně upravují, co se rozumí činností se zvýšeným požárním nebezpečím a činností vysokým požárním nebezpečím. Podle § 4 odst. 2 písm. g) zákona o požární ochraně se činností se zvýšeným požárním nebezpečím rozumí *činnosti v budovách o sedmi a více nadzemních podlažích nebo o výšce vyšší než 22,5m, kromě bytových domů,* a podle písm. j) *činnosti, u kterých nejsou běžné podmínky pro zásah.*

27. Hasičský sbor v prvostupňovém rozhodnutí dovedl odpovědnost žalobkyně z toho, že je držitelem licence k provozu fotovoltaické elektrárny a má pronajaty veškeré prostory, kromě těch, které jsou pronajaty jiným osobám, včetně prostor společných, což vyplývá z nájemní smlouvy. Obě tyto činnosti jsou činnostmi podle § 4 odst. 2 písm. g) a j) zákona o požární ochraně. Žalovaný se s tímto posouzením ztotožnil. Vypovězení nájemní smlouvy je podle žalovaného účelové. Žalobkyně je provozovatelem fotovoltaické elektrárny, podle bezpečnostního řádu budovy odpovídají její zaměstnanci za technický

provoz objektu a je objednatelem elektrické požární signalizace. Je tedy osobou odpovědnou podle citovaného 15 odst. 1 zákona o požární ochraně.

28. Krajský soud se s uvedeným posouzením ztotožňuje.

29. Ustanovení § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně je citováno výše, podstatné jsou poslední dvě věty, podle nichž *provozuje-li činnost v prostorách více právnických osob nebo podnikajících fyzických osob, plní povinnosti na úseku požární ochrany na místech, která užívají společně, vlastník těchto prostor, není-li smlouvou mezi nimi sjednáno jinak. Součástí smlouvy musí být i určení osoby odpovědné za plnění povinností na úseku požární ochrany.*

30. Vztah § 2 odst. 2 vůči § 15 odst. 1 zákona o požární ochraně není vztahem zvláštního vůči obecnému, naopak. To vyplývá již ze systematiky zákona, kdy ustanovení § 2 je řazeno k ustanovením obecným (takto je i nadepsáno), § 15 k ustanovením zvláštním, ukládajícím konkrétní povinnosti na úseku požární ochrany určeným osobám. Ustanovení § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně upravuje obecně vztah více osob, provozujících činnosti spojené s plněním povinnosti na úseku požární ochrany, v týchž prostorách. Žalobkyně netvrdí, že by v týchž prostorách bylo více osob, které by vykonávaly činnost zakládající povinnost vést uvedenou dokumentaci. Žalobkyně sice poukazuje na to, že prostory v posuzované budově má pronajato více osob, to však neznamená, že jde o prostory společné, ani že tyto osoby jsou osobami, které předmětnou dokumentaci jsou povinny vést a že jsou osobami provozujícími činnosti uvedené v § 4 odst. 2 nebo 3 zákona o požární ochraně. Taková skutečnost ani nevyplynula ze správního spisu. Není – li zde více osob, které v týchž prostorách provozují činnost podle § 4 odst. 2 a 3 zákona o požární ochraně a které jsou tak povinny vést požární dokumentaci, pak nenastala situace předvídaná v § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně a nenastupuje odpovědnost vlastníka budovy. Svázanost vzniku povinnosti na úseku požární ochrany s osobou konkrétně provozující činnost již dovedl Vrchní soud v Praze, č. j. 6 A 135/93-18 z 30. 11. 1994. Námitka tak není důvodná.

Námitka k neprokázání udržování elektrické požární signalizace v 5-8 nadzemním podlaží.

31. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně, *právnické osoby a podnikající fyzické osoby jsou povinny obstarávat a zabezpečovat v potřebném množství a druzích požární techniku, věcné prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostní zařízení se zřetelem na požární nebezpečí provozované činnosti a udržovat je v provozuschopném stavu. U vyhrazené požární techniky, věcných prostředků požární ochrany a požárně bezpečnostních zařízení, kromě výrobků stanovených podle zvláštních právních předpisů, lze instalovat a používat pouze schválené druhy.*

32. Podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o požární ochraně, *hasičský záchranný sbor kraje při výkonu státního požárního dozoru může uložit pokutu až do 250 000 Kč právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě provozující činnosti bez zvýšeného požárního nebezpečí nebo až do 500 000 Kč právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím, jestliže poruší povinnosti vyplývající z předpisů o požární ochraně tím, že zabezpečí v potřebném množství a druzích požární techniku, věcné prostředky požární ochrany nebo požárně bezpečnostní zařízení nebo tyto neudrží v provozuschopném stavu anebo u*

vybrazené požární techniky, věcných prostředků požární ochrany nebo požárně bezpečnostních zařízení používá neschválené druhy.

33. Žalobkyně i v tomto případě namítala, že není osobou, na kterou dopadá povinnost podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně a s poukazem na § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně tvrdila, že touto osobou je vlastník budovy, neboť zde chybí smluvní ujednání.
34. Ani v tomto případě se žalovaný k námitce výslovně nevyslovuje z důvodu absence námítky odvolací.
35. Jako již bylo vysvětleno výše v odstavci 30 tohoto rozsudku, i v tomto případě dopadá ustanovení § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně na situaci, kdy více osob provozuje činnost, spojenou s požárním nebezpečím, v týchž prostorách. Tato situace však nenastala, neboť žalobkyně ani netvrdila, a ani ze správního spisu nevyplývalo, že by v posuzované budově v týchž prostorách provozovalo činnost spojenou s požárním nebezpečím více osob, než žalobkyně, a nenastupuje tak zásadní odpovědnost vlastníka budovy; i zde lze odkázat na závěr o svázanosti vzniku povinnosti na úseku požární ochrany s osobou konkrétně provozující činnost, kterou již dovodil Vrchní soud v Praze, č. j. 6 A 135/93-18 z 30. 11. 1994. Ani tato námitka tak důvodná není.

Závěr a náhrada nákladů řízení:

36. Žaloba není důvodná, a soud ji proto v souladu s ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
37. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 30. listopadu 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu